

Efterladte efter de forulyffede Fiſkere ved Sagen, er ſaa ubetydeligt, ſom det er; hvis det er ſaa, at der er forulyffet 8 Mænd, ſaa forekommer det mig, at den foreſlaaede Bevilling er aldeles nanſtændig; jeg har imidlertid ikke villet ſtille noget Endringsforſlag om dette Punkt, deels fordi det jo utvivlsomt, ſaaledes ſom Sagen nu foreligger, efterat den allerede har været i det andet Thing, viſtno vilde blive forkaſtet, og deels fordi den almindelige Medføleſe for diſe kjælle og modige Mænds ſorgelige Skæbne har ſtaffet ſaa mange frivillige Bidrag, til deres Efterladte tilveie, at man tør nære det Haab, at de ibetmindſte for det Førſte ikke ville komme til at lide noget Savn, men det er imidlertid mit Haab, at den høitagtede Miniſter, hvem denne Sag vedkommer, vil have ſin Opmærksomhed henvendt paa de Efterladte paa en ſaadan Maade, at alle de Mænd, der ere henviſte til dette Arbejde, kunne med troſtig Forhaabning om, at Staten vil tage ſig af deres Efterladte, hvis de forulyffe, hengive ſig til det farlige og vigtige Hverv, hvortil de ere henviſte. Jeg er overbevist om, at det vilde være gavnligt, om Staten for ſit Vedkommende i et ſaa overordentligt Tilfælde, ſom det her foreliggende, vilde viſe den ſamme Villighedsføleſe, ſom der ſaa ofte viſes, f. Ex. ligeoverfor uredelige Embedsmænds Penſionering; det forekommer mig, at der her vilde være en ganſke ſærlig Opfordring til at tage et ſaadant overordentligt Henſyn.

Indenrigsminiſteren: Det glæder mig at kunne bringe den ærede ſidſte Taler's ymme Hjerte den Valfam, hvorefter det ſukker; der er nemlig her ikke Tale om Penſionering af de Efterladte efter de 8 Mænd, der omkom, men der er ene og alene Tale om de Efterladte efter de to Fiſkere, ſom ikke nu ſaaledes ſom de øvrige Omkomnes Familier ligefrem ere penſionsberettigede ved Lov, og dernæſt angaar Summen ikke den Penſion, der i det Hele kan tilfalde dem, men kun den Penſion, der kan tilfalde dem for det første Kvartal, og endelig er ſelve Summen kalkulatoriſt, idet det naturligtviſt først vil beroe paa nærmere Oplyſning om, hvem de Efterladte ere, hvilken Alder de

have, hvormange Børn der er, for at man vil kunne ubregne, hvor Meget der tilkommer dem. Hvad der er tilſigtet ved Endringsforſlaget, er ubelukkende: at ſaae Rigsdagens Samtykke til at behandle de to Fiſkere, der ikke hørte til Redningsmandſkabet, paa ſamme Maade ſom dette, der jo har fuld Lovhjemmel til at blive behandlet efter Penſionsloven. Jeg vilde ikke have taget i Betænkning at gjøre dette paa mit eget Anſvar, hvis Tilfældet var indtruffet imellem Sæſſionerne, fordi det forekommer mig, at Forholdet er ſaa analogt med, hvad der angaar Redningsmandſkabet, og Villighedskravet ſaa indlyſende, at jeg ikke kunde nære allermindſte Tvivl om, at naar jeg kom til Rigsdagen med Forſlaget paa en Tillægsbevillingslov, vilde den godkjende en ſaadan Fordring, men da Rigsdagen endnu var ſamlet, og der ſaaledes frembød ſig Veilighed til ſtrag at bringe Sagen for den, var det viſtno i ſin Orden, at jeg ſøgte Rigsdagens Tilladdeſe til Udgiften. Hvad der altſaa her er udtalt, er ene og alene, at de Efterladte efter diſe to Fiſkere, der frivillig meldte ſig til at gjøre Tjeneste ſom Redningsmandſkab, ſkulde behandles paa ſamme Maade og efter de ſamme Regler ſom de Efterladte efter dem, der hørte til det faſte Mandſkab. Naar den ærede ſidſte Taler har villet ſtille diſe hæderlige Mænd i Klaffe med uredelige Embedsmænd, da finder jeg, at dette er noget for deres Eſtermæle højt krænkende, og at det i og for ſig er en meget upaſſende Sammenſtilling.

Rettelſe i N. Anderſens Foredrag:

Sp. 4551, Lin. 22 f. n.: „Strib“ læs: „Batterippynten“

Rettelſe i Roſods Foredrag:

Sp. 4560, Lin. 24 f. o. ſtaaer: „tre fremmede“ læs: „tre, hvoraf det ene er fremmed“